

## L'abat Garreta: "Vam venir a Solius pel desig d'una vida més senzilla i evangèlica"

Dg, 1/02/2015 per Catalunya Religió



### Entrevista a Edmon M. Garreta, abat emèrit de Solius

*(Bisbat de Girona -M.C. i J.F.)* Aquest 2 de febrer se celebra la Jornada de la Vida Consagrada, que enguany, a més, coincideix amb la fita de l'Any de la Vida Consagrada. El bisbat de Girona en el darrer [full parroquial](#) publica aquesta entrevista a l'abat **Edmon Maria Garreta i Olivella**, que l'any 1967 -fa gairebé 50 anys-, va fundar el [monestir de Solius](#) (Santa Cristina d'Aro), juntament amb tres monjos més vinguts de Poblet. Garreta, que va ser abat de Poblet amb només 33 anys (1954), n'acaba de fer 94.

### **Felicitats! Com porta els seus recents 94 anys? D'aquests, gairebé 50 a Solius.**

Sí, gairebé mig segle a Solius... Dono gràcies a Déu per haver arribat on sóc. Em brolla agraïment per la vida viscuda. El Concili Vaticà II ens va sotragar a tots. També la vida monàstica. Va ser un bon moment per revisar i replantejar moltes coses. Nosaltres vam venir a Solius moguts sobretot pel desig d'una vida més senzilla i evangèlica. I per la voluntat de tornar a les fonts de Cister, de viure i redescobrir allò més essencial de la vida cenobítica, tal com l'havien pensada els pares fundadors.

### **I per què Solius?**

Coneixia bé el **doctor Jubany**, en aquell moment bisbe de Girona. Ell ens ho va facilitar moltíssim. Estimava la vida monàstica. Durant els anys que vaig estar estudiant al monestir d'Hautrive, a Suïssa, tot sovint anava i venia de Poblet amb tren. Quan passava per Girona sempre pensava que era un lloc molt bonic. M'atreia la idea d'una presència monàstica aquí, un lloc alhora moderadament proper i llunyà de Poblet.

## **Després d'aquest gairebé mig segle de vida monàstica a Solius, quin balanç en fa?**

Hi ha hagut moments de tot, però ha valgut molt la pena. Els que vam començar, els que van venir al principi de tot, els que han anat venint després i els que hi vivim avui hi som per alguna cosa important, sòlida: la concreció de l'estil de vida que ens proposa Jesús de Natzaret. Sobretot, però, també som aquí per donar alguna cosa als altres.

## **I quin futur veu per a Solius?**

Déu acompanya la vida de tot cristià. També la de la nostra comunitat! L'important és sempre la vida de l'Església, la vida cristiana, l'Evangeli. I viure'l emmotllant-se a l'evolució de la vida i del món. Hem d'estar amatents, parar l'orella del cor, com diu sant Benet a la seva Regla. Segueixo pensant que podem ser una llavor i un referent de vida fraterna i evangèlica al cor mateix de la diòcesi de Girona.

## **Com veu la vida monàstica avui?**

Sempre hi haurà monges i monjos perquè sempre hi haurà persones amb set de vida espiritual profunda. De la mateixa manera que al segle XI uns monjos se'n van anar al paratge de Citeaux per viure més autènticament la vida monàstica, avui hi ha qui vol viure amb més radicalitat una vida de recerca de Déu i de fidelitat a l'estil de vida evangèlic. La Regla de sant Benet pot ser viscuda encara avui com un camí de plenitud. És un camí vàlid si s'adapta bé als temps que ens toca viure. Cal fer l'esforç per adaptar la Regla sense perdre l'essencial. De la mateixa manera que l'Evangeli és un referent de vida cristiana general, la Regla ho és d'una vida concreta, seguint els passos de les primeres comunitats de creients.